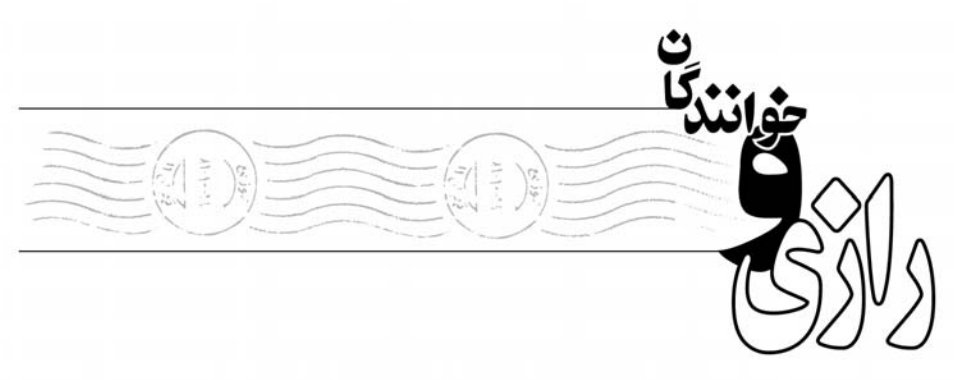

■ امتیاز بازآموزی

«... آیا امتیاز بازآموزی و خودآموزی شامل داروسازان مشمول طرح هم می‌شود یا خیر؟»

پریسا راستکار باشی-

به اطلاع این همکار گرامی می‌رسانیم که کلیه فارغ‌التحصیلان رشته داروسازی ملزم به‌گذراندن دوره‌های بازآموزی و اخذ امتیازهای لازم می‌باشند.

■ بازرسی از همه صنوف و داروخانه

«... در مورد مقاله «بررسی آماری بازرسی داروخانه‌های کشور» که به تعدادی از گزارش‌های سازمان بازرسی و نظارت بر قیمت و توزیع کالا استناد کرده، می‌خواستم بدانم آیا مقاله‌ای یا گزارشی از مطب‌های پزشکی، دندانپزشکی، مامایی، رادیولوژی، آزمایشگاهی و ... هم وجود دارد یا خیر، و اگر هست، کجا باید مراجعه کرد و اگر نیست، چرا نیست؟

نکته دیگر آن که این گزارش‌ها و نامه‌های سازمان مذکور، آیا در مورد همه صنوف انجام می‌شود (مثلاً بقالی‌ها، قصابی‌ها و ...) یا فقط در مورد داروخانه‌ها؟

(با توجه به آن که در راس هر داروخانه، یک داروساز تحصیلکرده قسم خورده وجود دارد)!

تهران-دکتر فراز مجاب-داروساز-استادیار دانشگاه و مشاور مجله

پی‌در پی ۱۷۴/ ۵۱۸

■ بیانیه انجمن داروسازان شهرستان گناباد

در پی تدوین پیش نویس ضوابط تاسیس داروخانه که متعاقب اصلاح آیین نامه مربوطه در ۲۵ اسفند ۸۲ انجام گرفت اعتراضات و نقطه نظرات بسیاری در این خصوص عنوان شد که یکی از آن ها نظرات انجمن گناباد بود که به دفتر ماهنامه واصل گشت. از آنجا که مسایل مطروحه در این بیانیه مسایل کلی است که محدود به زمان خاصی نیست و علیرغم آن که اصلاحیه و پیش نویس ضوابط مذکور نیز مجدداً در حال بازنگری است به درج بیانیه فوق الذکر مبادرت می ورزیم.

■ متن بیانیه

احتراماً پیرامون پیش نویس ضوابط جدید تاسیس داروخانه به شماره ۵/۶۲/۹۱۹/د مورخ ۸۳/۱/۲۲، پس از برگزاری نشستی با حضور اعضای انجمن داروسازان، این پیش نویس پس ازمطالعه مورد اعتراض و عدم پذیرش قرار گرفت و موارد زیر قابل بررسی می باشد:

۱ـ اساساً واگذاری مجوز تاسیس داروخانه به فرد غیر داروساز خلاف مقررات صنفی می باشد و وقتی تعریف قاطعی برای «صنف داروساز» وجود دارد، چگونه می توان با نادیده گرفتن حقوق آن، تصمیمی خلاف منافع صنفی گرفت؟

۲ـ آنچه قبل از هر چیز در مورد اصلاحیه جدید مورد پرسش است این که: خاستگاه چنین فکر بدیعی کجاست و دلایل منطقی و اصولی توجیه گر آن کدامند؟

آیا در روند معمول واگذاری داروخانه ها، و با تصدی شخص داروساز، مشکل خاصی به چشم می خورد که با نظارت بر نحوه فعالیت و کنترل و توزیع هدایت شده و صحیح نیروهای انسانی به مناطق مختلف کشور غیرقابل حل است؟

آیا نه این که داروسازان جوان و دانشجویان داروسازی که همه ساله طبق ضوابط و برنامه های مدون ویژه ای تربیت و تعلیم داده می شوند، از ضریب امنیت شغلی بالا یی برخوردار نیستند و خیل عظیمی از ایشان همه ساله متقاضی فعالیت در رشته تخصصی خود می باشند؟

آیا با ضوابط جدید اساساً مساله تحصیل و تخصص زیر سوال نخواهد رفت؟

در این صورت می توان به هر داروخانه ای لفظ «دانشکده داروسازی» اطلاق کرد که فارغ التحصیلان آن پرسنل غیر فنی، نسخه پیچ ها و تکنسین های دارویی می باشند؟ پس تکلیف دانشکده های داروسازی وابسته به دانشگاه های علوم پزشکی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی چه می شود؟!

۳ـ تجربه ثابت کرده است که در داروخانه های پراتیک با تصدی فرد غیر داروساز، میزان زیادی از تخصص و ابتکار عمل داروساز مسئول فنی تحت تاثیر سیاست های موسس و متصدی داروخانه قرار می گیرد که نشات گرفته از نظرات غیر کارشناسانه می باشد، برای مثال فروش خارج از ضابطه داروها یا عرضه داروهای غیر مجاز و ... آیا آیین نامه جدید به رواج و تقویت این مساله دامن

نخواهد زد؟

آیا آیین‌نامه جدید به معنای بها دادن به سرمایه و سابقه به جای تخصص و تعهد نمی‌باشد؟

۴ـ آیا طراحان آیین‌نامه جدید به زحماتی که طی یکی دو دهه اخیر جهت تکریم بیماران و رواج خدمات دارویی توسط متخصصان این امر (و از این مجرا، باز شناساندن نقش مهم داروسازان و ارج نهادن به مقام آنان) کشیده شود، بی‌توجهی محض نشان نداده‌اند؟ و در واقع آینده بی شغلی و امنیت روانی فارغ‌التحصیلان این رشته را تهدید نکرده‌اند؟

ما داروسازان شهرستان گناباد پس از بررسی دقیق این «به اصطلاح اصلاحیه» با رای قاطع اعلام می‌کنیم این طرح فاقد بررسی های آگاهانه و مسئولانه و فاقد دوراندیشی می‌باشد و به تمامی برخلاف مصالح و منافع صنف داروساز می‌باشد. لذا هیچ دلیل منطقی و قانونی برای تجاوز از حدود صنفی (در هر چارچوب اداری یا غیراداری، ضابطه‌ای یا غیر آن) نمی‌بینیم.

انجمن داروسازان شهرستان گناباد